

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Εικοστών και πρώτων ἀριθμοῦντες χρόνον
τῆν κλεινὴν οὐκωμένην γῆν τῶν Παρθενῶτων.

Χίλια κ' ἐνηκοναία πέντε,
τὸ κουνουθὲ κ' ἐν ἀουνησίταις.

Τῶν δρων μας μεταβολή, ἐνδιαφέρουσα πολὺ.

Γράμματα και συνδρομαί—ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ.
Συνδρομὰ γιὰ κάθε χρόνο—ὀκτώ φράγκα εἰναί μ' ὀνο.
Γιὰ τὰ ξένα ὁμως μὲρ—δὲ κα φράγκα καί' σ' τὸ χέρι.

Εἰς γνῶσιν ἔφερονεν παντὸς εὐμούσου τοιαυτῆ
ὅτι πωλοῦμεν σώματα «Ρωμηοῦ» ἀνελλιπῆ
μὲ τὴν ἀνάλογον τιμὴν κ' ὅτιος ἀπ' ἔξω θέλει
δὲν θὰ πληρῶνῃ δι' αὐτὰ ταχυδρομίων τέλη.

Ὁκτωβρίου πρώτη,
μοῦστοι, κάρα, κρότοι.

Ἐνηκοναία κ' ἐνήα,
δὲν θὰ ἔρῃον τὸν φονιά.

Ρωμηοὺ μας τὸ Γραφεῖον μ' ἕνα χεῖμαρρον φθόν
ἡ Πηγῆς τῆς Ζωοδόχου μετετρέθη τῆν ὁδόν,
κα θεάσεως μεγάλης πολυτάραχος σταθμῶς,
καὶ οὐδ' ἔμπεριον, δεκατέσσαρ' ἀριθμῶς.

Φασουλής καὶ Περικλήτος,
ὁ καθένας νέτος σέκτος.

— Παρακαλῶ σε, Φασουλή, νὰ μὲ πληροφορήσης
πῶς εἰς τοὺς ἱπποκῶδες ἀγῶνας τῆς Λαρίσης.
— Μάθε λοιπὸν, βεβ Περικλή, πῶς ἤμουνα' στὴ Λάρισα,
καὶ φορδὲς, ἄλογα, καὶ τ' ὄνευ' ἡγάρισα.

Πλήθος συντρέψεις πολὺ
μ' ἔλογα ἰσοαλία,
καὶ βλέπω τὸν λαοφιλή
τὸν Ἀντισαυλία.

Παρήλιαντα περιαιλλῆς
κ' ἔγῳ μὲ τὸ γαῖθορι,
κ' εἶδα' ὅτιος πρῶτους τῆς Ἀδελφῆς
τῶν δπλιῶν τὸν Βουδοῦρη.

Θεσσαλία γαιρῆς, τῶν ἱππων ἡ τροφός,
καὶς ἕλιον, φάναξα, χροσῆς ἡμέρας φῶς,
φάσιος περιλαμπος τὴν ἱπποτροφὸν γῆν,
καὶ σπασίαν ἄλλοτε μ' εὐεινήν τὴν φυγήν.

Χαιρέ' ἀγῶνων εὐγενῶν
ἡμέρας παναιλίους,
ἐμέ, τὸ θεῖμα τὸ κλεινόν,
κ' εὐγενεσιταῶν ἱππων,
καὶ δελλόπιδας, σφριγιῶνας, βαθυγαίτας,
ἀρίτους, βηπιέας.

Χαιρέτης τῆς ἀσφατῆς
καὶ τοῦ πολέμου ἔλαιου,
ἱπποτας, τ' ὄνευ' κ' ἱππέας
μὲ φιλογοβία μάττα.

Χαιρέτης τοὺς Ἀθηνάνας, τοὺς νέτους Βουνηφίλους,
κ' ἄλλους τοὺς Ἀχαμῶνας, μικροὺς τε καὶ μεγάλους.

Κράτης τὸς ἡλίος
σὲ γῆν εὐδαμονίας
φραίζων ἱπποτρόμιον,
ποθ δὲν θὰ ἔδῃς παρόμιον.

Ἀδμυρνε τὴν Ἑλλάδα
καὶ ταῖτην τὴν κοιλίδα
ποὶ τόπου τοῦ πλοστοῦ,
καὶ θέματα' ἰγῶνα
τὴν γῆν τοῦ Γρανουστοῦ,
τὴν γῆν τοῦ Χατζηγάη.

Φλόγιος τὴν νοστιαν τῶν ἱπποδρομιῶν,
τὰ πέταλα τῶν ἱππων,
φλόγιος καὶ τὸ γένος, ποθ τῶν ἀνομιῶν
ἀπέπληνε τὸν ὄππον.

Ἐνθάρρνε τοὺς κόπους
κάθε τρανοῦ φαγῆ μας,
κῆττα καὶ τοὺς ἀνθρώπους,
κῆττα καὶ ἔλλογῶ μας.

Ἀνθρώπους ἱμορφώσαμεν ἀληθινῶς καθ' ἑλέ,
τοσφῆμα παραγγέλιμα κ' ἀντιορπιλλοβία,
τοῦ κῆτους ἡ βελτίσιος δὲν εἶναι πλέον χίμαρρα
κ' ἀληθινὰ σὺν ἐκμερῆς καὶ τὸ κῆτος σῆμαρρα.

